

Forn d'oli de ginebre de Llofrens

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector sud del terme municipal
Emplaçament A 4200 metres per pista forestal de la carretera BV-4401, punt quilomètric 11'100.

Coordenades:

Latitud: 41.96405
Longitud: 1.97899
UTM Est (X): 415394
UTM Nord (Y): 4646289

Classificació

Número de fitxa 08255 - 155
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: El fet d'estar descobert sota les inclemències meteorològiques provoca un desgast continuat de la pedra.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 016A00009
Fitxes associades:
[Llofrens](#)
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 10/10/2007 - 02:00

Descripció

El forn d'oli de ginebre es troba situat a uns 180 metres de la masia de Llofrens, a la banda oest del camí que condueix de la masia de Llofrens al Solerot, sobre una esplanada rocosa.

Es tracta d'un forn d'oli de ginebre picat a la roca mare, en una pendent rocosa orientada al sud. El forn està format per una llarga regatera d'uns 3,65 metres, en la qual hi ha dues circumferències picades, que eren les zones de combustió. Una es troba al capdamunt, té un diàmetre de 20 centímetres i unes regates interiors en forma de creu. La segona circumferència està a 2'12 metres de la de dalt, i també té un diàmetre de 20 centímetres, amb unes regates interiors en forma d'espiga. A capdavall del regueró, que coincideix amb el final de la roca hi ha la zona on es recollia l'oli.

Història

Els forns d'oli de ginebre, tal com indica el nom, serveixen per obtenir oli de ginebre, que és bàsicament l'extracte de la resina obtingut de la combustió del ginebre blanc en un espai tancat. Les soques de ginebre blanc eren recol·lectades durant l'any i dipositades en una balma per permetre que s'anessin assecant però conservant sempre una mica d'humitat.

Els forns són unes construccions de petites dimensions, de planta més o menys circular, excavades sobre una roca natural en forma de cubeta i amb una coberta en cúpula. Els forns més senzills no estaven coberts per cap estructura de pedra i eren tapats de forma rudimentària per algun element que es tingués a l'abast, com un bidó, argila, lloses, teules...

Les soques de ginebre eren tallades i introduïdes a pressió en un espai tancat i s'hi prenia foc. Aquestes soques desprenien una substància que sortia per un orifici i era conduïda a través d'una regatera picada a la roca, que es tapava amb teules, o lloses, i argiles, fins a una pica exterior, una petita cavitat circular picada a la pedra que permetia recollir l'oli a cullerades o bé un petit salt on es podia posar qualsevol estri per a recollir l'oli. Després d'un procés senzill de purificació, s'obtenia l'oli de ginebre.

L'oli de ginebre era un remei antigament força utilitzat pel seu poder desinfectant. S'usava per guarir mals de panxa, mals de queixal i, especialment, com a desinfectant en les ferides del bestiar.

